୧୨-୧୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓଁ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଯଦି ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ କଥାବା□ା କରିବା ସମୟରେ, ଦେଖିବା ସମୟରେ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନାର ନିମି□ ହେଉଥିବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ କେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଛି ?

ଉ□ର:- ପିଲାମାନେ ତୁମର ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ, ନିଜର ମନ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଲଗାଅ ନାହିଁ । ଯା□ କର, ମୁଁ ଶ୍ରୀମତ ବିରୁଦ୍ଧ କର୍ମ କରୁ ନାହିଁ ତ ? ଆତ୍ମିକ ସେବାର ନିମି□ ହେଉଛି ?

ଗୀତ:- ଭୋଲେନାଥ ସେ ନିରାଲା...

ଓଁ ଶାନ୍ତି । ଏବେ ଗୀତ ଶୁଣିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ପ୍ରାୟତଃ ଭକ୍ତମାନେ ହିଁ ଗୀତ ଗାଆନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଣିଥାନ୍ତି । ତୁମେ ତ ପାଠ ପଢୁଛ । ଏହି ଗୀତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିଁ ରଚନା ହୋଇଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାବା ଆମର ଭାଗ୍ୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଆମକୁ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜ କର୍ମର ହିସାବ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ । ଜମା ହେଉଛି ନାଁ କ୍ଷତି ହେଉଛି । ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ ? ଯଦି ଅବଗୁଣ ଅଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମୋର ଭାଗ୍ୟ ଖାତାରେ କ୍ଷତି ହେଉଛି ତାକୁ ବାହାର କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । ବ□ମାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବା ଦରକାର । ତୁମେ ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଉଛ, ଯଦି ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ସ୍ମରଣ ନ କରିବା ତେବେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହୋଇପାରିବା । କାହା ସହିତ କଥାବା□ା ସମୟରେ ଅଥବା କାହାକୁ ଦେଖିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ସେହି ଜଣଙ୍କ ସହିତ ଲାଗି ରହୁ । ଆମମାନଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଏବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳିଛି, ମୋ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହା ସହିତ ମନ ଲଗାଅ ନାହିଁ । ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କର । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମର ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମ ପୂରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏବେ ପୁଣି ତୁମେ ଯାଇ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜତ୍ୱରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ନିଅ । ଏପରି ନ ହେଉ ରାଜପଦରୁ ଖସି ପ୍ରଜା ପଦକୁ ଚାଲିଯିବ, ପ୍ରଜାରୁ ମଧ୍ୟ ଆହୁରି ତଳକୁ ଚାଲିଯିବ । ନାଁ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଯା□ କରିଚାଲ । ଏକଥା ବାବାଙ୍କ ବିନା କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ରଖିଲେ ଡର ରହିବ । ଏପରି ନ ହେଉ ଆମକୁ କୌଣସି ବି ଦଣ୍ଡ ମିଳିଯାଉ । ଭକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ଭାବନ୍ତି ଯେ ପାପ କର୍ମ କରିଲେ ଦଣ୍ଡର ଭାଗୀଦାର ହୋଇଯିବୁ । ସବୁଠାରୁ ବଡ ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତ ଏବେ ହିଁ ମିଳୁଛି, ଯାହାକୁ ଶ୍ରୀମତ କୁହାଯାଉଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛୁ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଯା□ କରିବାକୁ ହେବ । ମୁଁ କେଉଁଠି ଶ୍ରୀମତର ଖିଲାପ କରୁ ନାହିଁ ତ ? ଯେଉଁ କଥା ଭଲ ନ ଲାଗୁଛି ତାକୁ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଭଲ ମନ୍ଦକୁ ତୁମେମାନେ ଏବେ ବୁଝିପାରୁଛ, ଆଗରୁ ବୁଝିପାରୁ ନଥିଲ । ବ□ମାନ ତୁମେମାନେ ଏପରି କର୍ମ ଶିଖୁଛ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାଇଁ ତୁମର କର୍ମ ଅକର୍ମ ହୋଇଯାଉଛି । ବ□ମାନ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ୫ ଭୂତର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଏବେ ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି କର୍ମାତୀତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସମୟ ବହୁତ ଖରାପ ହେବା ସହିତ,ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ବିଗିଡି ଯାଉଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ଆହୁରି ବିଗିଡିଯିବ । ଏବେ ଏହି ଦୁନିଆ ସହିତ ତୁମର ଯେପରି କିଛି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ତୁମର ସମ୍ପର୍କ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସହିତ ରହିଛି । ଯାହା ଏବେ ସ୍ଥାପନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ନିମି□ ହେଉଛୁ । ତେଣୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସଦୃଶ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମିକ ସେବାରେ ଲାଗି ରହିଲେ ବହୁତ ଉନ୍ନତି ହେବ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀ, ମିୟୁଜିୟମ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ବହୁତ ଲୋକ ଆସିବେ, ତାଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବୁ, ପୁଣି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାରେ ଲାଗିପଡିବେ । ସାରା ଦିନ ଏହି ଖିଆଲ ଚାଲୁଥାଉ ଯେ, ନୂଆ ନୂଆ ସେ□ର ଖୋଲି କିପରି ସେବାକୁ ବଢାଇବୁ କାରଣ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ସବୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ବାବା ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରାଇବା ସହିତ ସମ୍ପ□ି ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏଠାରେ

ବସିଛ, ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଆମେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିଛୁ । ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହୁଛୁ । ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ କୌଣସି ଖରାପ କର୍ମ ନ ହେଉ । ସେଥିପାଇଁ ପୂରା ଯା□ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରାଇବା ପାଇଁ । ଏଥିପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ସେହି କଥାରେ ହିଁ ରମଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସେ□ର ଖୋଲି ବହୁତଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଅତି ଆନନ୍ଦର ସହିତ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେବା ବହୁତ ଜରୁରୀ । ସ୍ଥାପନା ମଧ୍ୟ ସଂଗମରେ ହେଉଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ବ□ମାନ ସଂଗମଯୁଗ ଚାଲିଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶର ଏହା ସଂଗମ ଅଟେ । ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ହେଉଛି । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନାର ମତ ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସି ତୁମ ଦ୍ୱାରା ନୂଆ ଦୁନିଆର ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସିଏ ତ ଏକା କରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସବୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ଲୋକମାନେ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିବା ପାଇଁ କାହାର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇନଥା'ନ୍ତି । କେବଳ କଇଁଚି ଦ୍ୱାରା ରିବନ୍ କାଟିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ସେ କଥା ନାହିଁ । ଏଥିରେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଭୂଷଣମାନେ ସହଯୋଗୀ ହେଉଛ । ବ□ମାନ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ରାସ୍ତା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ପାବନ କରିବାର କାମ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ବାବା ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ପାଇଁ ଆଧାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନା କରିବାର ଉପାୟ ରହିଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ନା— ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ । ଯଦିଓ ଶିବଙ୍କୁ ପୂଜା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ପତିତ ପାବନ କିଏ ? ଦୁଃଖରେ ମନେ ତ ପକାଉଛନ୍ତି, ହେ ଭଗବାନ, ହେ ରାମ । ରାମ ମଧ୍ୟ ନିରାକାରଙ୍କୁ ହିଁ କହନ୍ତି । ନିରାକାରଙ୍କୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡିଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଏହି ଦ୍ୱନ୍ଦରୁ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି କୁହୁଡିରେ ମନୁଷ୍ୟ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିଯା'ନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର କଥା । ସମସ୍ତେ ବହୁତ ବଡ ଜଙ୍ଗଲରେ ଆସି ପଡିଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଅନୁଭବ କରାଇଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ କେଉଁ ଜଙ୍ଗଲରେ ପଡିଥିଲୁ । ଏକଥା ବ□ମାନ ଜାଣୁଛ ଯେ ଏହା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ । ଏହାର ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତି ହେବ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ ରାସ୍ତା ହିଁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏବେ ଡାକୁ ନାହଁ । ଏବେ ତୁମେ ଡ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣୁଛ । ତାହା ମଧ୍ୟ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ । ଯିଏ ଜାଣିଛନ୍ତି ସେ ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତା ବତାଇବାରେ ତତ୍ପର ରହୁଛନ୍ତି । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି ବଡ-ବଡ ସେ□ର ଖୋଲ । ବଡ ଚିତ୍ର ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ସହଜରେ ବୁଝିଯିବେ । ପିଲାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର । କହିବା ଦରକାର— ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍କୁଲ୍ ଅଟେ । ଏଠାରେ ଏହା ଚମତ୍କାର ଚିତ୍ର, ସ୍କୁଲର ନକ୍‌ସାରେ ହଦର ଚିତ୍ର ରହିଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର କଥା । ଏହା ମଧ୍ୟ ପାଠଶାଳା ଅଟେ । ଯେଉଁଠି ବାବା ଆମକୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝାଇ ଯୋଗ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ଏହା ଈଶ୍ୱରୀୟ ପାଠଶାଳା ଅଟେ । ଲେଖାଯାଇଛି ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ଏହା ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ ପାଠଶାଳା । କେବଳ ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କହିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ୟୁନିଭରସିଟୀ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବା ଦରକାର । ଏପରି ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କୌଣସି ଠାରେ ନାହିଁ । ବାବା ନିମନ୍ତ୍ରଣ କାର୍ଡ ଦେଖିଥିଲେ । ସେଥିରେ କିଛି ଶବ୍ଦ ଭୁଲିଯାଇ ଲେଖିନଥିଲେ । ବାବା କେତେ ଥର କହିଛନ୍ତି ପ୍ରଜାପିତା ଶବ୍ଦ ନିଶ୍ଚିତ ଲେଖ, ତଥାପି ପିଲାମାନେ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ପୂରା ଲେଖିବା ଉଚିତ୍ । ଯାହାଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ, ଏହା ଈଶ୍ୱରୀୟ ବଡ କଲେଜ ଅଟେ । ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ସନ୍ତାନମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କ ମନରେ ଆସିଥାଏ, ଆମେ ଅମୁକ ସେ□ରକୁ ଯାଇ ତା'ର ଉନ୍ନତି କରିବୁ, ଅବସ୍ଥା ଥଣ୍ଡା ପଡିଯାଇଛି,ତାଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବୁ କାରଣ ମାୟା ଏପରି ଯିଏକି ବାରମ୍ବାର ଶୁଆଇଦେଇଥାଏ । ମୁଁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟେ, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ମାୟା ବହୁତ ବିରୋଧ କରୁଛି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଅଛ । ମାୟା ମୁହଁ ମୋଡି ଓଲଟା ଆଡକୁ ନ ନେଇଯାଉ,ଏଥିପ୍ରତି ବହୁତ ଯତ୍ନବାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମାୟାର ତୋଫାନ ବହୁତ ଲାଗୁଛି । ଛୋଟ

ଅଥବା ବଡ ସମସ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ଅଛନ୍ତି । ପହିଲ୍‌ମାନଙ୍କୁ ମାୟାର ତୋଫାନ ହଲାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଆସିବ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ବ□ମାନର ସମୟ ବହୁତ ଖରାପ, ଦୁନିଆର ଅବସ୍ଥା ବିଗିଡି ଯାଇଛି । ରାଜତ୍ୱ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସନରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେବେ । ପୁଣି ସାରା ଦୁନିଆରେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିବ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ନିଜର ନୂଆ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ ତେଣୁ ଏଠାରେ ଥିବା ରାଜତ୍ୱର ନାମ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ପ□ାୟତି ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରଜା ଉପରେ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିବ ସେତେବେଳେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢେଇ ଝଗଡା କରିବେ । ବାସ୍ତବରେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଥବା ରାମରାଜ୍ୟ ତ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସାରା ଦୁନିଆରେ ଝଗଡା ହିଁ ହେଉଛି । ଆଜିକାଲି ସବୁ ଜାଗାରେ ହଙ୍ଗାମା ହିଁ ହଙ୍ଗାମା ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ— ଆମେ ନିଜର ରାଜତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ତୁମେ ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଉଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଅ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଛାଡ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସମସ୍ତେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଅଛନ୍ତି । ନା, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଉଛ । ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ମୂଳକଥା ହେଉଛି ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେତେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବହୁତ ଭଲ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ମୂଳ କଥା ହେଉଛି ପବିତ୍ରତା । ବାବା ପବିତ୍ର କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏବେ ଆଉ ପତିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇପାରିବ । ଏହି କଥାକୁ ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏଥିରେ ହିଁ ବିଘ୍ନ ପକାଇ ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ରାତି-ଦିନ ଏହି ନିଶା ରହୁ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବୁ । ଯୋଗ ଏପରି ପକ୍କା ହେବା ଦରକାର ଯାହାକି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ଯେପରି ମନେ ନ ପଡିବେ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ, ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ, ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା, ପତିତ-ପାବନ ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ବାବା ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ପତିତ-ପାବନ ସେହି ଜଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଦ୍ୱିତୀୟ କେହି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ଜଣ-ଜଣଙ୍କୁ ଏପରି ଗୋଟିଏ-ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ର ଉପରେ ବସି ବୁଝାଇଲେ ଏତେ ଲୋକଙ୍କୁ କିପରି ବୁଝାଇ ପାରିବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କ ଚିତ୍ର ଉପରେ ବୁଝାଇବା ହେଲା ମୁଖ୍ୟ କଥା । ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ— ଭକ୍ତି ଅନେକ କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ତ ଏକ । ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କେତେ ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ପତିତ-ପାବନ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବାବା ଯିଏକି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ମଧ୍ୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ଗୀତା କେବେ ଶୁଣାଇଥିଲେ ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଦ୍ୱାପର ଯୁଗକୁ ସଂଗମଯୁଗ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଯୁଗେ-ଯୁଗେ ତ ବାବା ଆସୁ ନାହାଁନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ପଡିଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସାରା ଦିନ ଏହି ଖିଆଲ ଚାଲୁଛି ଯେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ପଡୁଛି । ଟେପ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ମଧ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁରଲୀ ଶୁଣିପାରିବେ । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଟେପ୍ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଶୁଣୁଛୁ, କାହିଁକି ସିଧାସଳଖ ଯାଇ ନ ଶୁଣିବୁ, ସେଥିପାଇଁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ପଡିବ । ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଭଲ ଭଲ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ବାହାରକୁ ଗଲେ ମାୟାର ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଗଲେ ବୁଦ୍ଧିରୁ ସବୁ ଜ୍ଞାନ ଉଡିଯାଉଛି । ଆଉ ମନେ ପକାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଲାଗିବା ଦରକାର । ବାହାରକୁ ଯିବା ଦ୍ୱାରା ମାୟା ଟାଣି ନେଉଛି । ନିଜର ଗୋରଖ ଧନ୍ଦାରେ ଲାଗିଯାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତ ମଧୁବନର ଗାୟନ ରହିଛି । ତୁମକୁ ତ ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବ । ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ ? ଆଗରୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ଏହିପରି ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଉଥିଲ । ଏବେ ତ ତୁମେ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ବଦଳିଯାଇଛ । ଭକ୍ତି

ଛାଡି ଦେଇଛ । ତୁମେ ଏବେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଅନ୍ୟମାନେ କ'ଣ ଜାଣିବେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର, କୁମାରୀ କିଏ । ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ, ବାସ୍ତବରେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ ଅଟ । ବ□ମାନ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁଳ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର ନା । ତେବେ ସଂଗମରେ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୂଳ ଥା'ନ୍ତି । ଆଗରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଚୂଟୀ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଥିଲା । ଚୂଟୀ କିମ୍ବା ପଇତାରୁ ଚିହ୍ନୁଥିଲେ ଇଏ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତ ସେହିସବୁ ସଂକେତ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲାଣି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ହେଉଛୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ପରେ ପୁଣି ଦେବତା ହୋଇପାରିବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ସ□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ନିଜର ଯା□ କରିବାକୁ ହେବ । ଭିତରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ ଗୁଣ ନ ରହୁ । କେବେ ବି ମତଭେଦରେ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ଯଜ୍ଞ ଅଟେ ନା । ଯଜ୍ଞରୁ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାଳନା ହେଉଛି । ଯଜ୍ଞର ଦାୟିତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ଟ୍ରଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଯଜ୍ଞର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା । ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଟ୍ରଷ୍ଟି ଅଟନ୍ତି । ଯଜ୍ଞର ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ନେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ତୁମକୁ ଯାହା ଦରକାର ଯଜ୍ଞରୁ ନିଅ । ଆଉ କାହାଠାରୁ ନେଇ ପିନ୍ଧିଲେ ସେ ମନେ ପଡିବେ । ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିର ଲାଇନ୍ ବହୁତ ସ୍ୱଚ୍ଛ ହେବା ଦରକାର । ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସମୟ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ପକ୍କା ରହୁ । ଏବେ ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ନିଜର ଉନ୍ନତି କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମିକ ସେବାରେ ତତ୍ପର ରହିବାକୁ ହେବ । ଯାହା ସବୁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ମିଳିଛି ସେଗୁଡିକୁ ଧାରଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜର ଯା□ କରିବାକୁ ହେବ— ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ ? ମୁଁ ଟ୍ରଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ନିମି□ ହୋଇ ରହୁଛି ? କେବେ ବି ଲୁଣପାଣି ହେଉ ନାହୁଁ ତ ଅର୍ଥାତ୍ ମତଭେଦରେ ଆସୁ ନାହୁଁ ତ ? ବୁଦ୍ଧିର ଲାଇନ୍ ନିର୍ମଳ ଅଛି ?

ବରଦାନ:- କହିବା, ଭାବିବା ଏବଂ କରିବା - ତିନୋଟିଯାକକୁ ସମାନ କରି ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ବ□ମାନ ତୁମମାନଙ୍କର ବାନପ୍ରସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାକୁ ଯିବାର ସମୟ ନିକଟବ□ୀ ହେବାରେ ଲାଗିଛି, ସେଥିପାଇଁ ଦୁର୍ବଳତାଯୁକ୍ତ ମୋରପଣିଆକୁ ବା ବ୍ୟର୍ଥର ଖେଳକୁ ସମାପ୍ତ କରି କହିବା, ଭାବିବା ଏବଂ କରିବାକୁ ସମାନ କର, ତେବେ କୁହାଯିବ ଜ୍ଞାନ ସ୍ୱରୂପ ଆତ୍ମା । ଯେଉଁମାନେ ଏହିଭଳି ଜ୍ଞାନସ୍ୱରୂପ ଜ୍ଞାନବାନ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ, ସଂସ୍କାର, ଗୁଣ ଏବଂ କ□ବ୍ୟ ସମର୍ଥ ପିତାଙ୍କର ସମାନ ହୋଇଥିବ । ସେମାନେ କେବେହେଲେ କୌଣସି ବ୍ୟର୍ଥର ବିଚିତ୍ର ଖେଳ ଖେଳିପାରିବେ ନାହିଁ, ସର୍ବଦା ପରମାତ୍ମ ମିଳନର ଖେଳରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବେ, ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରୁଥିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସମାନ କରୁଥିବେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସେବା କରିବାର ଉତ୍ସାହ ଛୋଟ-ଛୋଟ ରୋଗ-ବେମାରୀକୁ ସୁପ୍ତ କରିଦିଏ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଷ୍କ୍ରିୟ କରିଦିଏ, ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହ ।